

de Patrono principaliori, S. R. C. 20 Nov. 1685, in *Lauden.*: Tantum de Patrono principaliori. An hoc decretum sit præceptum quoad exclusionem plurium patronorum. Vide num. 1294.

571. Moniales Ordinariis locorum subjectæ non tenentur recitare Officia particularia diocæsum; tenentur tamen recitare de Patrono principali loci, et de Titulari ecclesiæ cathedralis; necnon de ejusdem ecclesiæ Dedicatione, non vero de eorundem festorum octavis, S. R. C. 20 Novemb. 1685, in *Lauden.*: De Patrono principali loci, sub ritu primæ classis. Vide num. 539: De dedicatione vero ecclesiæ sub ritu secundæ classis: et an ly non tenentur importet necessitatem, et quid agendum de Patrono regni, vel provinciæ. Vide num. 537, 545 seqq.

572. Quando in indultis et decretis super concessione Officiorum leguntur verba illa, *recitari posse, fieri posse*, ita intelligenda sunt, ut nihil significant præter Officia ad libitum, quibus omnino competit decretum die 24 Januarii 1682, pro Sanctis ad libitum emanatum, S. R. C. 20 Novemb. 1685, in *Laxden.*: Nihil significant præter Officia ad libitum; intellige, cum nondum sint acceptata; secus autem post acceptationem. Vide num. 952 et 1059.

573. Vicario foraneo ratione sui vicariatus nulla debetur præcedentia, seu præeminentia; et ad præpositos forenses spectat præcedentia super vicarios foraneos in processibus, sessionibus, et aliis actibus fieri solitis occasione synodi diocæsanæ, S. R. C. 41 Martii 1684, in *Papien.*: Nulla debetur præcedentia; nisi in congregationibus Casuum conscientiæ. Vide num. 597.

574. Rubrica concedit usus planetarum complicatarum ante pectus diaconis, et subdiaconis ministrantibus in Missa solemnibus, in cathedralibus, et præcipuis ecclesiis, in diebus jejuniorum cum limitatione, ut ibi; in minoribus vero ecclesiis, ministris prædictis dat tantum usum albæ cum manipulo subdiacono, et cum stola ac manipulo diacono, S. R. C. 13 Jun. 1684, in *Angelopolitana.*: In diebus jejuniorum, cum limitatione, ut ibi; videlicet excipiendæ sunt vigiliæ Sanctorum, et Dominica tertia Adventus (etiamsi ejus Missa infra hebdomadam repetatur) et quarta Quadragesimæ, vigilia Nativitatis (licet in Dominica occurrerit), Sabbato Sancto in benedictione cerei quoad diaconum tantum et in missa quoad etiam subdiaconum, ac quatuor Temporibus Pentecostes. In benedictione vero Candelarum, et processione possunt et debent uti planetis plicatis, vel in albis, ut supra in die Purificationis B. Mariæ, et in benedictione Cinerum, ac benedictione Palmarum, et processione: quam planetam diaconus dimittit cum lecturus est evangelium, eaque tunc super sinistrum humerum super stolam complicatur, aut ponitur aliud genus stolæ latioris in modum planetæ plicatæ; et facta communione resumit planetam, ut prius. Similiter subdiaconus dimittit eam cum lecturus est epistolam, quam legit in alba, et ea finita, osculataque celebrantis manu, planetam resumit, ut prius, *Rubr. Miss. cap. 29, num. 6.*

575. In concurrentia festorum S. Antonii Patavinci confessoris, et S. Basilii episcopi et confessoris, quæ Panormi ex Indulto apostolico sub ritu majori celebrantur, Vesperæ dimidiandæ sunt, et faciendum a Capitulo de sequenti cum commemoratione præcedentis, S. R. C. 17 Junii 1684, in *Panormitana.*

576. Cum SS. D. N. Innocentius Papa XI, per universam Ecclesiam celebrari præceperit festum SS. Nominis Mariæ Dominica infra octavam Nativitatis ejusdem cum Officio et Missa propria sub ritu duplicis majoris: quod festum jam ante ex indulto apostolico, nonnullis in locis, cum indulgentiis pro Christi fidelibus Missæ solemnibus interessentibus die 17 Septembris celebrabatur cum Officio et Missa propriis. Institutum fuit a sac. Rit. congreg. declarari: *Primo, An cessare debeat in dictis locis tam Officium proprium, quam festum SS. Nominis Mariæ*

*jam antea a Sede Apostolica approbatum, ita ut idem festum dicta die 17 Sept. cum dicto Officio et Missa propriis non possit amplius mutari. Secundo, An dictæ indulgentiæ etiam censeantur cessare, an vero intelligantur translata ad dictam Dominicam infra octavam beatæ Mariæ Virginis. Tertio, An dictum Officium et Missa pro dictis locis, aut Ordinibus regularibus possint amplius reimprimi: ac illo posthac possint iidem uti. Et Sac. Cong. ad dicta dubia, ut infra. Ad primum, Cessare debere; Ad secundum, Indulgentias pariter cessare pro illa die, et pro translatione supplicandum esse Sanctissimo: Ad tertium, Non licere. Ead. S. R. C. 17 Junii 1684, annuente Innocentio XI in sua constitutione XVI, in fine, quæ incipit: *Nuper pro parte.* Vide num. 510, 580 et 1124.*

577. Concurrente sancto antiquiori patrono civitatis cum alio sancto recentiori pariter patrono, nulla habenda est ratio de posterioritate patronatus, unde Vesperæ dimidiandæ sunt, S. R. C. 17 Junii 1684, in *Panormitana.*

578. In ecclesiis titularibus B. M. V. inter sanctorum Suffragia faciendæ est Commemoratio B. M. V., non obstante, quod in choro recitetur Officium parvum, S. R. C. 17 Jun. 1684, in una *Urbis, et 14 August. 1691, in Romana dubiorum.* Commemoratio de Beata Maria, id est *Sancta Maria*, etc. ut in Breviario, licet ecclesiæ dedicatio sub Assumptionis, Annuntiationis, etc. titulo esset sacra. Vide num. 665.

579. Vicario apostolico in omnibus ecclesiis, et ecclesiasticis functionibus debentur tantum illæ prerogativæ, quibus gaudent Vicarii generales episcopi, et titulus illustrissimi Vicario Apostolico non debentur, S. R. C. 12 Aug. 1684, in *Spoletana, et eadem die et anno in Imolen.* Vide num. 16, 222 et 585.

580. In festo sanctissimi Nominis B. M. V. non est faciendæ commemoratio de ejusdem Nativitate, et in secundis Vesperis de Nativitate cadentibus in Sabbato, non est faciendæ commemoratio de prædicto sanctissimo Nomine, S. R. C. 25 Sept. 1684, in *Decreto generali*: Non est faciendæ commemoratio: Similiter in festo almæ Domus die tertiæ octavæ Conceptionis occurrente, ubi celebratur, *Rubr. Miss. et Brev. prop.* Vide num. 576.

581. In occorso non licet transferre Officium proprium ordinis, vel diocæsis causa faciendi aliud ad libitum S. R. C. 2 Decemb. 1684, in una *Can. Reg. Lat. ad 10 dubium.* Vide n. 568.

582. In die infra octavam non potest fieri Officium licet occurrans de Sancto ad libitum, S. R. C. 2 Decemb. 1684, in una *Can. Reg. Lat.*: Infra octavam; intellige de quacunque octava. Vide n. 655.

583. Vicario generali debetur primus et dignior locus ac præcedentia supra primam, et alias omnes dignitates, et canonicos ecclesiæ cathedralis, tam in choro, quam in processibus, et aliis functionibus ecclesiasticis, S. R. C. 2 Decemb. 1684, in *Meliten.*: Debetur præcedentia; intellige forsitan de vicario, qui non est de gremio, ut in num. 16 et 222.

584. Qui recitat Officium de Sancto, de quo habet insignem reliquiam in propria ecclesia; si celebrat eo die in alia ecclesia, debet omittere *Credo*, S. R. C. 2 Decemb. 1684, in una *Can. Reg. Lat. et 10 Jan. 1693, in una Galliarum*: Insignem reliquiam, considerandam exhibet n. ant. 162 et 215.

585. Clerus, qui habet indultum recitandi Officia sanctorum, quorum insignes reliquie asservantur in aliena ecclesia, quæ habet clerum separatam, in Missis non debet dicere *Credo*, S. R. C. 2 Dec. 1684 in una *Can. Reg. Lat.* Vide n. ant. et 640.

586. In Missis votivis privatis de SS. Sacramento, et de Officio duplici, quæ celebrantur in ecclesiis, ubi adest Sacramentum expositum, occasione quadragesimæ Horarum, non dicitur *Credo*, nisi aliter competat Missæ Officii duplicis de die, S. R. C. 2 Decemb. 1684, in una *Can. Reg. Lat.*: Non dicitur *Credo*, neque Hymnus Angelicus etiam tempore Paschiali, *Rubr. Miss. c. 8, n. 4.*

587. In Missa privata de Sancto duplici, vel semiduplici, de quo tali die fit Officium, potest quidem fieri commemoratio de SS. Sacramento exposito occasione quadragesimæ Horarum, sed omittenda in festis primæ et secundæ classis, S. R. C. 2 Decemb. 1684, in una *Can. Reg. Lat.*: Occasione quadragesimæ Horarum. An id intelligatur etiam in aliis expositionibus. Vide n. 1225.

588. Durante expositione sanctissimi Sacramenti occasione quadragesimæ Horarum, regulariter celebrari non potest Missa privata de *Requiem*, licet occurrat Officium hujusmodi Missas admittens, neque cantari potest Missa Defunctorum pro adimplenda mente testatoris, sive anniversario satisfaciendo; S. R. C. 2 Dec. 1684, in una *Canon. Reg. Lat.*: Occasione quadragesimæ Horarum. Adde etiam pro publica causa, licet Sacramentum sit inclusum in pyxide. Vide n. 1224.

589. In Missa privata de festo semiduplici, simplici, seu votiva, vel de infra octavam, sive de feria non privilegiata, potest in penultimo loco dici collecta pro particulari defuncto, puta, *Inclina, vel Deus qui nos Patrem, etc.*, et similia, sed ob id non est omittenda ulla ex collectis pro tempore assignatis, puta: *A cunctis, vel Ecclesiæ.* S. R. C. 2 Dec. 1684, in una *Can. Reg. Lat.*: Pro particulari defuncto. Quoad defunctos in generali, require num. 558.

590. Qui in Sabbato infra aliquam octavam B. M. V. recitat Officium de aliquo Sancto eo die occurrente, volens celebrare Missam votivam de B. V., tenetur quidem dicere Missam festivam cum *Gloria*, sed sine *Credo*, S. R. C. 2 Decemb. 1684, in una *Can. Reg. Lat.*: Cum *Gloria*, sed sine *Credo*. Extra Sabbatum omittitur etiam *Gloria*. Vide num. seq. et 67.

591. Qui in Sabbato recitat Officium de B. M. V. volens celebrare Missam votivam de aliquo Sancto, non debet dicere *Gloria*, neque Præfationem B. M. V. sed communem, S. R. C. 2 Decemb. 1684, in una *Can. Reg. Lat.* Vide num. ant. Præfationem... communem: vel de octava, si non habeat propriam. Vide num. ant. 67 et 851.

592. In ecclesiis B. M. V. dicatis, seu aliis Sanctis, ubi adest immemorabilis consuetudo cantandi Missam votivam de B. M. V. singulis Sabbatis, licite continuari potest, etiamsi occurrat Officium duplex, dummodo non omittatur suo tempore Missa conventualis, S. R. C. 2 Dec. 1684, in una *Can. Reg. Lat.* Missam votivam: post Nonam; *Rub. cap. 15, n. 4*: Continuari potest. Qui vero dies excipiendi sint. Vide n. 264.

593. Non est omittenda una ex assignatis orationibus in Missa, veluti tertia *A cunctis*, si secunda esset de Festo simplici, ut ejus loco dicatur oratio imperata, veluti *Deus refugium*; sed post tertiam Orationem *A cunctis* potest et imperata dici, cum in Missa de semiduplici, vel simplici, vel votiva, non sint necessario dicendæ collectæ impares, puta tres, quinque, vel septem. S. R. C. 2 Dec. 1684, in una *Can. Reg. Lat.*: Nonsunt necessario dicendæ collectæ impares. An id faciendum in Missis Defunctorum, consule n. 1105.

594. In exsequiis post absolutionem, quæ fit supra cadaver in die obitus, vel supra tumulum in die anniversario, dicto *Requiescant in pace*, subjungi debet: *Anima ejus, et animæ omnium fidelium defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace*: sed super lecticam, seu castrum doloris in Commemoratione omnium fidelium defunctorum, nihil est superaddendum, S. R. C. 2 Dec. 1684, in una *Can. Reg. Lat.* Vide n. 687. Hoc decretum quoad secundam partem habet locum, quotiescunque celebratur Officium pro omnibus Defunctis.

595. In Missa Patroni minus principatis non debet dici *Credo*, et particulam Patroni intelligendam esse de Patrono principali tantum, nec posse ex-

tendi ad minus principales statuit S. R. C. 2 Decemb. 1684, in *Beneventana, et 15 Sept. 1691, in Lycien.*: Non debet dici *Credo*. Nec potest suffragari consuetudo contraria. Vide n. 1491.

596. Si festum SS. Nominis B. M. V. quod sub ritu duplici majori celebrari debet Dominica infra octavam Nativitatis ejusdem, occurrerit in die octava dictæ Nativitatis, Officium erit de dicto sanctissimo Nomine, omissa in utrisque Vesperis et Laudibus commemoratione de prædicta octava Nativitatis, S. R. C. 15 Sept. 1685, in una *Officii Nominis B. M. V. Innoc. XI annuente 25 ejusdem.* Officium erit de dicto SS. Nomine, ob speciale privilegium. Vide n. 751. Vide etiam n. 580.

597. Vicarii foranei in functionibus ecclesiasticis, nimirum Missis, Vesperis, et processibus, sessionibus locorum, aliisque similibus, non debent præcedere archipresbyteris, aliisque curatis parochialium. In congregationibus vero Casuum conscientiæ, quæ solent fieri, debent præcedere supra omnes, etiam archipresbyteros, S. R. C. 20 Febr. 1686, in *Imolen.* Vide n. 475.

598. Præceptum, quod in nocte Nativitatis Domini post Missam decantatam non possint successive alia duæ Missæ celebrari, nec communio exhiberi eucharistica fidelibus deposcentibus, ligat etiam omnes Regulares tum ordinis Mendicantium, tum etiam Societatis Jesu, tum omnes cujuscunque alterius Instituti, etiam speciali mentione nominandi. Neque possunt excipi in ecclesia confessiones, maxime mulierum, durante tempore nocturno, sed expectandum est, ut illucescat aurora tam pro confessionibus mulierum excipiendis, quam pro Eucharistia ministranda fidelibus utriusque sexus, S. R. C. 25 Mar. 1686, in *Senen., et 15 Sept. 1686, in Calaguritana.* Vide n. 285.

599. Reliquiæ sanctorum, quæ deferantur in processibus per civitates et oppida, non debent deferri sub baldachino, S. R. C. 25 Martii 1686, in *Calaguritana.* Vide n. 255.

600. Anniversaria, sive Missæ quotidiana cantata de *Requiem*, relicta ex dispositione testatorum, pro certis diebus, iisque impeditis die Dominico, seu alio festo de præcepto, cantari possunt in diebus subsequentibus, seu antecedentibus, in quibus occurrunt Officia de festo duplici majori, non tamen de præcepto, præcipue de Sanctis proprii Ordinis, non relicta tamen Missa in cantu de festo duplici minori occurrente, quatenus adsit onus cantandi, S. R. C. 4 Maii 1686, in una *Can. Reg. Lat.* Diebus subsequentibus, seu antecedentibus: sed satius est prævenire. Vide n. 19.

601. Cum primum accipitur nuntium de obitu in loco dissito alicujus de gremio, potest statim cantari Missa de *Requiem*, ut in die obitus pro ejus anima in festo duplici majori, vel minori, non tamen de præcepto, ut citius suffragetur animæ defuncti, non relicta tamen in cantu de festo duplici minori occurrente, quatenus adsit obligatio cantandi, S. R. C. 4 Maii 1686, in una *Can. Reg. Lat.* De præcepto: audiendi sacrum, et abstinendi ab operibus servilibus. Vide n. 1500.

602. In anniversario translato ob festum de præcepto non variari debet oratio: *Cujus anniversarium depositionis diem commemoramus*; sed recitanda prout in Missali, S. R. C. 4 Maii 1686, in una *Can. Reg. Lat.* Vide n. 19 et 1500.

603. Si festum Exaltationis SS. Crucis occurrat in Dominica infra octavam Nativitatis B. M. V. in qua celebrandum est festum sanctissimi Nominis B. M. V., tunc Officium Nominis B. M. V. transferendum est ad primam diem festo novem lectionum non impeditam, S. R. C. 20 Jul. 1686, in una *Dubiorum.* Vide n. 596.

604. Quando in Missa solemnibus concionator post salutationem Angelicam, salutat ministros altaris, seu facit reverentiam, non est incongruum si mi-

nistri altaris, et ipse celebrans correspondeant salutationi concionatoris discooperiendo caput, S. R. C. 20 Jul. 1686, in *Angelopolitana*: Salutationem Angelicam: quæ semper dicitur etiam tempore Paschali, non vero *Regina cæli*, *Cærem. episc. l. 1, cap. 22, n. 5*. Vide etiam n. 629.

605. In Natali Domini in tribus Missis post summptionem sanguinis, eundo et redeundo in medium altaris, non est facienda genuflexio, vertendo se Celebrans ad *Dominus vobiscum*, et ad dandam benedictionem debet renes vertere ad altare, licet species vini non sint exsiccatæ in calice; et servantur rubricæ Missalis Romani de ritibus servandis in celebratione Missarum 11 et 12, n. 2. S. R. C. 20 Jul. 1686, in *Angelopolitana*: Serventur rubricæ Missalis; in quibus nullam genuflexionem faciendam esse præscribitur, *Rub. prop.* Vide n. 707.

606. In concurrentia plurium Officiorum æqualis ritus, sive martyrum, vel confessorum, aut virginum, vel viduarum, minime attenditur dignitas eorum, sed præferenda sunt festa posteriorum, si celebrentur pompa solemniori, aut sint ex illis festis, quæ celebrantur in propriis locis, et ecclesiis; et hoc juxta verba Rubricæ de concur. Officii tit. 15, n. 2, *inter festa æqualis ritus*, etc. S. R. C. 20 Julii 1686, in *Tridentina*: Juxta verba rubricæ. Vide n. 522.

607. In die Commemorationis omnium fidelium defunctorum potest fieri Officium de festo duplici minori, sed Missæ privatæ sunt celebrandæ de *Requiem*. S. R. C. 5 Octobr. 1686, in *una Urbis*, et 27 Sept. 1698, in *una S. Germani Montis Cassini*: De duplici minori; etiam translato. Vide n. 755. Missæ privatæ. Quid de Conventuali statuatur, vide n. 4.

608. Vicario generali in functionibus ecclesiasticis, in choro, processioneibus, synodo, et aliis actibus publicis et privatis competit præcedentia supra capitulum cathedralis: S. R. C. 13 Mart. 1688, in *Lauden*. Competit præcedentia supra capitulum: cum restrictione vero, ut in n. 16 et 222.

609. Proposito dubio, an declarationes Alex. VII et Clementis XI, sibi locum vindicarent etiam in diebus Dominicis, et infra octavas Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, et Corporis Christi, aliisque anni diebus, quibus, licet a festo duplici non impediuntur, adhuc tamen Missæ defunctorum juxta ritum Ecclesiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum Missæ, quas iisdem diebus celebrare licet, servata cæteris privilegiatorum forma, ad Altaria privilegiata celebrarentur. Et responsum fuit; prædictorum pontificum declarationes pro omnibus diebus, quibus juxta Rubricas Missæ defunctorum celebrari non possunt, intelligendas esse. S. R. C. 3 Apr. 1688, in *decreto generali ab Innocentio XI confirmato per Breve, quod incipit, Alias postquam, datum die 4 Maii 1688*.

610. Festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ præferri debet festo Dedicationis ecclesiæ; et habere integras secundas Vesperas cum commemoratione tantum sequentis. In festo autem Dedicationis Vesperæ sunt dimidiandæ, et a Capitulo debet fieri de sanctis Patronis cum Commemoratione Dedicationis ut in utroque casu præscribitur in Rubrica de concurrentia, num. 2, versu *Inter festa*. Ita pariter infra octavas dictorum festorum, nempe S. Joannis Baptistæ, et Dedicationis, etc., faciendum est officium de octava S. Joannis Baptistæ, cum comm. octavarum Dedicationis, et SS. Patronorum, seu Titularium ecclesiæ, ut in tabella de concurrentia n. 7, et Gavantus in *Rubr. sect. 3, cap. 8, n. 6*, S. R. C. 21 August. 1688, in *Aquileiensi*. Festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ præferri debet festo Dedicationis. An alia duplicia primæ classis habeant locum a dedicatione ecclesiæ, et juid de octava omnium Sanctorum in concursu octavæ Dedicationis, consule num. 660, 920, 1254. Gavant. in *Rubrica sect. 3, c. 8, n. 9*, ubi legitur: *In eadem vero*

classe attende personas hoc ordine, Christum, beatam Virginem, angelos, S. Joannem Baptistam, apostolos, et alios juxta ordinem Litaniarum, et Rubricarum De concurrentia officii, n. 2. et cæteris paribus, dignior est octava quam celebrat universalis Ecclesia. Gavantus loc. cit.

611. Occurrente die octava Dedicationis cum festo Visitationis beatæ Mariæ Virginis, faciendum est officium de octava, translato officio Visitationis. S. R. C. 21 Aug. 1688, in *Aquileiensi*. Faciendum est officium de octava; quæ non cedit, nisi duplicibus primæ, aut secundæ classis. Vide num. 655 et 661.

612. Quando parochi non sunt de gremio Capituli, præcedentia debetur beneficiatis supra parochos, secus vero si parochi habent stallum in choro, et sunt de gremio illius capituli, S. R. C. 22 Aug. 1688, in *Bituntina*. Vide num. 567.

613. Occurrente festo S. Marti die Dominico, in Missa Rogationum non dicitur *Credo*, quia est Missa ferialis, *sacr. Rit. congr. 25 Septemb. 1688, in Mutinen.*: Die Dominico. Adde etiam infra octavam Paschatis. Vide num. 701.

614. Occurrente eodem die festo novem lectionum Kalendarii particularis cum altero festo Kalendarii universalis, quæ tamen sint ejusdem ritus, prius recitari debet de festo Kalendarii particularis, et postea universalis, S. R. C. 22 Jan. 1689, in *Senogallien*. Ejusdem Ritus, dignitatis, et solemnitatis, Vide num. 554.

615. Quando occasione belli contra Turcas dicitur Collecta, vel Missa contra Paganos, non potest mutari nomen Paganorum, dicendo Turcarum, vel hæreticorum, S. R. C. 30 Jul. 1689, et antea 4 April. 1626, in *Egitanien*.

616. Canonici Sacerdotes, quamvis possessione canonicatus posteriores, ubi præbendæ non sunt distinctæ, semper et ubique præferendi sunt canonicis inferioris ordinis, etiam possessione canonicatus anterioribus, non obstante immemorabili consuetudine, quam abusum impræscriptibilem esse declaravit, S. R. C. 30 Jul. 1689, in *Sutrina*. Secus, ubi præbendæ sunt distinctæ. Vide num. 265.

617. Vicario generali quotidiano habitu induto, sive, si sit protonotarius, cum rochetto, et mantelletta, danda est præcedentia semper et ubique super omnes dignitates, et canonicos sacris vestibus non indutos, S. R. C. 30 Jul. 1689, in *Isclana*: Semper et ubique; Servatis vero iis, quæ in n. 16 et 222.

618. In Missis votivis B. M. V., quæ recitantur in Sabbato dicitur *Gloria in excelsis Deo*, etiam si non fiat Officium de eadem, S. R. C. 30 Jul. 1689, in *una Ord. Capuccin*.

619. In processione solemnî SS. Corporis Christi, quando processio sistit, sacerdos celebrans, subdiaconus, et diaconus non debent sedere, neque in scamno, neque in sedibus, etiam si deferantur ad ornatum tantum, S. R. C. 21 Jan. 1690, in *Hispanen.*: Quando processio sistit; præcipue propter longitudinem, tunc in aliqua Ecclesia poterit super Altare deponere SS. Sacramentum, et aliquantulum quiescere, et ibidem, antequam discedat, thurificare Sacramentum, et orationem de eodem cantare: quod tamen non passim in singulis ecclesiis, vel ad singula altaria, quæ forsitan per viam constructa, et ornata reperiuntur, faciendum est, sed semel tantum, vel iterum, *Cærem. episc. lib. 11, cap. 33, num. 22*.

620. In Sabbato Sancto etiam si occurrat festum Annuntiationis B. M. V., celebratio Missarum privatarum omnino prohibetur in quibuscunque ecclesiis, et oratoriis, tam publicis, quam privatis, non obstante quacunque contraria consuetudine: sed unica tantum Missa conventualis una cum Officio ejusdem Sabbati Sancti celebratur, S. R. C. 11 Febr. 1690, approbante Alex. VIII: In oratoriis tam publicis, quam privatis; etiam nobilium lai-

corum, quæ præscriptio quoad oratoria privata se extendit ad diem primam Paschatis, Pentecostes, Nativitatis Domini, et alios solemniores dies, quos inter etiam enumerantur dies Epiphaniæ, et Ascensionis Domini, Annuntiationis, et Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, omnium Sanctorum, nec non SS. Apostolorum Petri, et Pauli, ac Titularis Ecclesiæ loci. Jus erigendi oratoria privata private habet solus Papa arbitrio episcopi propriæ diocesis duraturum, *Constitut. Bened. XIV, 2 Junii 1751*, quæ incipit *Magno animi nostri mærore*. Et hoc non licere etiam Regularibus cujuscunque Ordinis, Instituti, Congregationis, etiam Societatis Jesu, aut etiam cujuscunque Ordinis Militaris, etiam S. Joannis Hierosolymitani, aut aliis quibuscunque sacerdotibus, etiam si episcopi essent, addita Regularibus prohibitione, pro cujus obedientia episcopi etiam per censuras operam dare tenentur, ne in privatis Regularium cellis sive cubiculis erigatur altare pro Missa celebranda, remota etiam consuetudine immemorabili. Episcopis autem et aliis majoribus prælatis, etiam si cardinalatus dignitate fulgentibus, licet ex privilegio in corpore juris elauso possint altare erigere, tamen quocunque titulo suffragante, nullo modo licet extra domum propriam habitationis, in domibus laicis, tam in sua, quam in aliena diocesi, celebrare, seu celebrare facere: quæ prohibitio intelligenda non est de domibus etiam laicis, in quibus dicti episcopi forte, occasione visitationis, vel itineris, hospitio excipiuntur in casibus a jure permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes a domo propriæ habitationis, Clemens XI, 15 Decemb. 1703, Innoc. XIII, 15 Maii 1725, in const. quæ incipit *Apostolici ministerii*, confirmata a Benedicto XIII, 17 Sept. 1724, in alia, quæ incipit *In supremo* 25 Sept. 1724. Vide num. seq. 639, 672, 780 et 1249.

621. Si festum SS. Annuntiationis Mariæ occurrat in feria sexta in Parasceve, vel in Sabbato Sancto, transferatur una cum præcepto audiendi Missam, et vacandi ab operibus servilibus ad feriam secundam post Dominicam in Albis, etiam quocunque alio festo impeditam; ita ut eadem feria, prædicto casu eveniente, perpetuis futuris temporibus pro sede propria et fixa, memorato festo Annuntiationis assignata, et stabilita intelligatur; et in illa eo prorsus modo et forma prælatum festum quoad Officium et Missam celebretur, quibus propria die vicesima quinta Martii in Kalendario Romano appositum celebraretur, protractis ad aliam diem non impeditam juxta rubricas Breviarii Romani omnibus aliis festis in eadem feria occurrentibus, quæ non sint altioris ritus, S. R. C. 11 Februar. et 11 Martii 1690, approbante Alex. VIII et Clem. XI, 15 Martii 1712, const., quæ incipit *Italice: Occurrendo nel Venerab. Santo*: Eo prorsus modo, et forma; servatis us, quæ ad Paschale tempus conveniunt, *Rubric. Missal. et Brev. prop.* Vide attente recens decretum sub num. 1255.

622. In patronorum, sive protectorum præcedentia servandus est ordo hierarchiæ ecclesiasticæ, et inter ordinem hierarchicum attendenda est anterioritas in electione, S. R. C. 11 Mart. 1690, in *Lykien*. Vide num. 522 et 572.

623. In Ecclesiis titularibus sub invocatione S. M. Angelorum (apud Minores S. Francisci) Officium cum Missa faciendum est ut in festo S. M. ad Nives, sed lectiones secundi Nocturni sumendæ sunt a secundo Nocturno diei Nativitatis ejusdem B. V. mutato verbo *Natali* in verbum *Festivitate*, S. R. C. 10 Jun. 1690, in *una Ord. Min. de Observ.*: Apud Minores S. Francisci; et Capuccinos, an apud alios, Vide num. 844 et 1255. Mutato verbo *Natali* in *Festivitate*, ad primam lectionem secundi Nocturni, ubi dicitur: *Tantæ Virginis illustrata Festivitate*; *Brev. Rom. de die Nativitatis beatæ Mariæ*.

624. Non licet aliquid ex devotione, seu auctoritate privata miscere, mutare, vel opponere inter ea quæ integrant Officia cujusvis diei, quia in Officiis sanctorum nihil est addendum, vel immutandum nisi a Sede Apostolica concessum fuerit. S. R. C. 10 Jun. 1690, in *una Ord. S. Benedicti*. Hoc decretum est conforme bullæ S. Pii V quæ incipit *Quod a nobis*, datæ Romæ septimo Idus Julii 1568. Vide num. 651.

625. In processioneibus, in quibus deferuntur sanctissimum Sacramentum, vel lignum Crucis, tam clerus, quam sæculares detecto capite incedere debent: in aliis vero processioneibus, in quibus deferuntur reliquiæ, vel statuæ sanctorum, tunc sæculares, et ecclesiastici, qui eas deferunt, detecto capite, alii vero clerici possunt incedere tecto capite cum birreto: quando vero non gestantur reliquiæ, magistratus ad instar cleri potest incedere capite cooperto, S. R. C. 18 Jun. 1690, vel 2, Sept. in *Cajetana*: Lignum Crucis majori solemnitate, quam aliæ reliquiæ, in processioneibus deferendum. Vide num. 1274.

626. Festa sanctorum celebranda sunt eo die, quo cadunt. Verum si incidant in diem impeditam, transferenda sunt in alteram diem non impeditam juxta rubricas Breviarii Romani, neque immutari possunt de licentia Ordinariorum, ut pluries decrevit S. R. C. 2 Septemb. 1690, in *Panormitana*, et signanter 14 Novemb. 1620, in *Alben.* et 22 Novemb. 1631, in *Toletana*, nec non 3 Decemb. 1650, in *Syracusana*: Juxta rubricas Breviarii; videlicet de Translatione festorum, servato ordine ut in n. 522. Nec immutari possunt, nisi sint perpetuo impedita. Vide num. 1196.

627. Vicario generali nunquam competit præcedentia supra canonicos sacris vestibus indutos, neque in choro, neque in processioneibus, nec competit usus sacrarum vestium, nisi sit de gremio capituli, et eo casu stare debet in loco suæ receptionis, juxta alias resoluta, S. R. C. 2 Dec. 1690, in *Adiacen*. Vide num. 16 et 222.

628. Etsi secundum regulas Breviarii Romani, cum plura festa æqualis ritus transferenda sunt, unum ante aliud transferri debeat eo ordine, quo erant celebranda propriis diebus: atamen quia anno 1690, specialis prærogativa concessa fuit translationi festi Annuntiationis Mariæ incidentis in feriam vi Parasceve, vel Sabbatum Sanctum, idcirco ob specialem reverentiam Dominicæ Incarnationis hoc speciali privilegio decoratur idem festum Annuntiationis, nimirum ut quotiescunque contigerit festum prædictum, etiam quoad solum Officium, post octavam Paschæ transferri, idem cæteris semper festis æqualis ritus præponatur, licet temporis ordine sit in Kalendario posterius illis, S. R. C. 14 Jun. 1691, in *decreto generali*. Resolutiones quamplurimæ de hac Annuntiationis solemnitate vide sub num. 621.

629. Concionator absente episcopo debet prius salutare canonicos cathedralis in apparatu choralis capitulariter sedentes, et deinde gubernatorem sæcularem civitatis, S. R. C. 11 August. 1691, in *Vercell. Salutationis*. Vide num. 604.

630. Officia sanctorum ratione corporis, seu insignis reliquiæ recitanda, intelligi debent de sanctis duntaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate corporis, seu reliquiæ insignis illiusmet sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus. De cæteris autem sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missæ celebrari non debent, non obstante quod ipsorum corpora, vel insignes reliquiæ in Ecclesia asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis, debita fidelium veneratio (prout hactenus servatum est) exhibeat, sed absque Officio et Missa, sub poenis.

de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in constitutione S. Pii V contentis, S. R. C. 11 August. 1691, in decreto generali approbante Innoc. XII, 19 Octob. ejusdem anni in decreto, quod incipit Cum sacra Rituum congregatio, et Clem. XI, die 29 Septemb. 1714, constituit, quæ incipit Cum occasione Missalis. Vide num. 162 et 215. Vide etiam num. 1224: In constit. S. Pii V, quæ incipit Quod a nobis, die 9 Julii 1568 edita.

651. Sanctorum Officia, concessionem, lectiones, orationes, antiphonæ, et responsoria, aliæque hujusmodi, imposterum a typographo camerale duntaxat imprimantur; et inhibetur omnibus impressoribus, seu typographis tam in Urbe, quam extra, ubi locorum, dicta Officia imprimere, nisi facultate in scriptis accepta ab inquisitoribus hæreticæ pravitatis, si inibi fuerint, si minus a locorum ordinariis, qui quidem facultatem hujusmodi non prius concedent, quam originale sumpsum S. Congregationis, vel exemplar typographi camerale authenticum manu secretarii ipsius Sac. Congregationis, et sigillo obsignatum ipsis exhibeatur, quod exemplar in nihilo prorsus immutatum, nihilque in eo additum, sive detractum in eo imprimi debeat. S. R. C. 11 August. 1691, approbante Innocent. XII, die 19 Octob. ejusdem anni. Vide num. 624.

652. Quæcunque dies octava B. M. V. debet habere integras utrasque Vesperas in concurrentia cum quocunque Officio duplici minori S. R. C. 11 Augusti 1691, in Romana Dubiorum. Vide num. 525.

653. Officia ad libitum occurrentia infra octavas non privilegiatas, etiam particulares, et propriæ religionis, omittenda sunt. S. R. C. 11 Aug. 1691, in Romana Dubiorum. Vide n. 581.

654. In feria VI post octavam Ascensionis potest fieri de festo semiduplici translato, S. R. C. 11 Aug. 1691, in Romana Dubiorum: De festo semiduplici translato, an commemoratio feriae in Missa facienda. Vide n. 849.

655. Canonici semper, et quocumque tenentur in Missis solemnibus, et conventualibus, quæ a dignitatibus, et ab ipsis cantantur per gyrum, præcipue in diebus festis ex obligatione capitulari, assistere sibi metipsis gradatim in ministerio subdiaconi et diaconi, nec possunt substituere alios simplices sacerdotes non de gremio capituli ad exercendum Officium subdiaconi et diaconi in hujusmodi solemnium Missarum celebrationibus, etiam assistente episcopo, non obstante quacunque contraria consuetudine, S. R. C. 15 Sept. et 15 Decemb. 1691 in Sarnen. et postea 14 Jun. 1692 in una Bituntina: In ministerio diaconi et subdiaconi, canonico pœnitentiario semper excepto. Vide n. 490.

656. A die 17 Decembris inclusive, usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive fieri potest quocumque Officium duplex, vel semiduplex, occurrens, vel translato, sed in utriusque Vesperis pro commemoratione feriae dicuntur antiphonæ majores tunc occurrentes S. R. C. 17 Maii 1692, in Florentina, et prius 5 Mart. 1664, in Neapolitana. Antiphonæ majores: quæ etiam in festis primæ classis non omittuntur, et semper, etiam in ritu semiduplici, duplicantur. Rubr. Brev. prop. Vide num. 79.

657. Licitum est episcopo incedere cum mitra, quando defert reliquiam ligni sanctissimæ crucis in processionibus, S. R. C. 14 Jun. 1692, in Macerata: Reliquiam SS. Crucis, sub baldachino deferri, incensantibus duobus thuriferariis, concedit S. R. C. n. 1258. Clerus vero et populus detectis capitibus incedant. Vide n. 625.

658. Ubi celebratur festum SS. Gabrielis, vel Raphaelis archangelis, ad octavam benedictionem dicatur: Cujus festum colimus, non vero quorum festum, etc. S. R. C. 15 Sept. 1692, in Hispanen.

659. Si festum S. Josephi occurrat in feria v majoris hebdomadæ, ejus officium transferendum erit

ad aliam diem juxta rubricas Breviarii Romani, et Decreta S. Congregationis; cæterum præceptum audiendi Missam, et vacandi ab operibus servilibus non erit transferendum, sed servandum in prædicta feria v, adeoque per ordinarios locorum accurate providendum, ut eo die aliquæ quidem Missæ private ante celebrationem solitæ Missæ conventuales celebrandæ pro præcepti adimplemento non desint: sed tamen propterea antiquus mos communionis cleri in Missa solemnium illius diei, quo ecclesia SS. Eucharistiæ Sacramenti institutionem, et memoriam recollit, summa religione hactenus retentus, nullatenus omittatur. S. R. C. 15 Sept. 1692. Innocent. XII, in suo Bullario confirmante, constit. quæ incipit Cum anno: Decreta Sacra Congregationis: sub num. 621 et 626. Ac idem prorsus agendum de festo Annuntiationis. Vide numer. 620 et 642.

640. Si officium et Missa de aliquo sancto celebrantur in cathedrali, vel matrice, seu parochiali propter insignem reliquiam, quæ ibi asservatur, non potest celebrari per civitatem, sed in ipsa sola ecclesia, ex decreto Sacra Congregationis, contra abusus, edito 8 Aprilis 1628, et impresso in Missali et in Breviario Romano. Si officium concessum fuit universo clero civitatis de aliquo sancto, cujus insignis reliquia asservatur in cathedrali, vel matrice, seu parochiali, tunc Missa cum symbolo celebranda est in ipsa ecclesia tantum; in aliis vero ecclesiis sine Symbolo, ex rubrica Missalis Romani de Symbolo, juxta decretum 2 Decemb. 1634 in una Ord. Can. Lat. S. R. C. 10 Jan. 1695, in una Galliarum. Vide num. 584. seq.

641. Ubi est confraternitas SS. Sacramenti, quando in una Dominica cujuslibet mensis fit processio intra vel extra Ecclesiam una cum SS. Sacramento, debet dici Missa de Dominica. Sac. R. C. 10 Jan. 1695, in una Galliarum. Missa de Dominica: cum colore conformi, etiamsi violaceo. Vid. num. 1127, 1241 et 1255.

642. Quando festum Annuntiationis B. M. V. occurrit in Sabbato Sancto, Missa privatæ celebrari non possunt; et festum Annuntiationis transferendum erit ad feriam secundam post Dominicam in Albis, tanquam ad diem propriam et fixam, juxta decretum 11 Feb. et 11 Mart. 1690. Quando vero occurrit in feria quinta in Cœna Domini, servandum est decretum generale pro festo S. Joseph editum 15 Sept. 1692, Sac. R. C. 10 Jan. 1695, in una Galliarum: Quando occurrit in Sabbato Sancto, transferendum erit . . . tanquam ad diem propriam, juxta decretum 1690: Hodie etiam secundum aliud generale 2 Sept. 1741, emanatum. Vide num. 1095. Quando occurrit in feria v servandum est decretum generale 15 Sept. 1692, sub n. 659. Adde aliud quoque 20 Jul. 1748, positum sub n. 1254.

643. Missæ privatæ de Requiem, corpore præsentem et insepulto, dici non possunt diebus, quibus fit de Officio duplici, vel aliis a rubrica vetitis, et quocumque consuetudinem tanquam abusus abolendam juxta dispositionem rubricæ Missalis Romani de Missa defunctorum num. 2, in fine, et decreta Sacra Congregationis, et signanter generale 5 Aug. 1662, servanda esse mandavit, S. R. C. 10 Jan. 1695, in una Galliarum, Vide n. 49 et 76.

644. In Missa solemnium de feria commemoratio non est facienda de Sancto semiduplici occurrente, cujus Missa pariter cantanda est absque commemoratione feriae, et in utrisque Missis tempore Passionis dicenda est tantum secunda oratio Ecclesiæ, vel pro Papa, ut docet Gavantus. In Missis autem privatis de festo semiduplici, cum sit clara dispositio rubricæ ix de Oratione n. 5, dicenda est secunda oratio de feria, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa; de simplici vero facienda est commemoratio juxta eandem rubricam, S. R. C. 10 Jan. 1695, in una

Galliarum. Tempore Passionis: Adde etiam infra octavas Paschatis, et Pentecostes. Vide num. 1040. De simplici: etc. . . . juxta eandem rubricam in qua legitur: Occurrente vero simplici, hæc omittenda erunt, sicuti et in Missis ferialibus a Dominica Passionis usque ad feriam V in Cœna Domini. Rub. Miss. cit.

645. Si in die S. Marci post processionem in ecclesia minori, seu non collegiata cantetur unica Missa, ipsa debet esse de Rogationibus, et servanda est Rubrica Missalis Romani posita ante Missam festi S. Marci, ubi præscribitur, quod de prædicto sancto cantanda est Missa tantummodo, quando processio terminatur ad ecclesiam eidem sancto dicatam, quemadmodum cavetur in Cæremoniali episcoporum lib. 2 cap. 52, et decretum Sac. Congregatio 23 Maii 1605, et alias pluries. S. R. C. 10 Jan. 1695 in una Galliarum: De Rogationibus, sine Gloria et Credo, licet die Dominico, vel infra octavam Paschæ, vide num. 613 685 et 701.

646. Quæsitum fuit a S. R. C. declarari: si Officium duplex Romanum de præcepto cadat in die, quo fit Officium de sancto proprio alienius diocesis, vel religionis, et tale Officium proprium habeat octavam, utrum Romanum transferendum sit post octavam Officii proprii, vel de eo fieri debeat infra octavam, et ei assignari dies fixus. Si Romanum sit semiduplex ad libitum, utrum transferri post octavam, vel locus fixus infra octavam ei assignari possit. Si Romanum, et proprium sit ejusdem classis, et neutrum habeat octavam, de quo fieri debeat Officium, de Romano, an de proprio, si occurrat eodem die. Sacra autem Congregatio respondit: in occurrentia Officii duplicis Calendarii Romani cum Officio proprio habente octavam, de eo (scilicet de duplici Romano) fieri debere infra octavam prima die alio festo duplici, vel semiduplici non impedita juxta rubricam VII Breviarii Romani de Octavis, num. 3, et 10, de Translatione festorum num. 3; quoad secundum, de Officio semiduplici fieri debere die immediate sequenti, scilicet 2 die infra eandem octavam, quæ si fuerit alio festo duplici, vel semiduplici impedita, prædictum Officium transferendum esse post octavam juxta rubricam x de translatione num. 5. Neutrum tamen transferri debere in diem fixam, nisi aliter indultum fuerit a Sede Apostolica; Officia autem ad libitum, sive sub ritu semiduplici, sive duplici infra dictam octavam occurrentia, non posse transferri, sed debere omitti ex Decreto generali de Officiis sanctorum ad libitum non transferendis edito sub die 24 Januar. 1682. Si Officium Romanum, et proprium sint ejusdem ritus, servari debere rubricam x de Translatione festorum, num. 9. S. R. C. 10 Jan. 1695, in una Galliarum ad primum dubium. Si sint ejusdem ritus, servari debere rubricam x, de Translatione, num. 6, nempe si duo vel plura festa novem lectionum, simul eodem die veniant, fiat officium de majori, id est de duplici, et semiduplici transferantur. At si omnia fuerint duplicia, vel semiduplicia, fiat de digniori, seu solemniori; et quæ minoris solemnitatis sunt, transferantur. Si forte per omnia in paritate æquali inveniantur, habeat locum officium particulare, et Romanum transferatur, prout decisum fuit 22 Jan. 1689. Vide num. 614. Quæ vero sint festa inter se digniora; Vide num. 514.

647. An Officium Translationis patroni, de quo fit, ut de Apostolo, et de quo fit duplex per annum, præferri debeat alteri duplici per annum, et habere Vesperas integras in concursu? Responsum fuit, exprimi casum, et doceri de indulto recitandi Officium Translationis patroni. S. R. C. 10 Jan. 1695, in una Galliarum. Vide num. ant. Exprimi casum: quia non est sufficienter expressus. Festa tamen secundaria patronorum, si celebrantur cum solemnitate, habent in se naturam duplicis majoris; secus vero, minoris. Vide num. 1105.

648. Cum præter propriæ ecclesiæ Dedicatorem, fieri debeat Officium Dedicatorem Ecclesiæ cathedralis in urbe cum octava, extra urbem sine octava; quæsitum fuit, utrum extra urbem in Ecclesia, quæ propriam non habet Dedicatorem, fieri debeat octava Dedicatorem ecclesiæ cathedralis: et responsum fuit negative, et regulares degentes in civitate debere recitare officium Dedicatorem cathedralis sub ritu duplici tantum sine octava ex decreto edito die 1 Aprilis 1662, extra civitatem non tenentur neque ad recitationem Officii in die festo, ut alias pluries S. R. C. 10 Januar. 1695, in una Galliarum: In Urbe, et suburbanis. Vide n. 1131. Extra Urbem; nempe in diocesi, celebratur festum Dedicatorem, vel sub ritu primæ classis sine octava, vel sub ritu duplici minori apud sæculares, ut in n. 729: Regulares degentes in civitate; sub ritu duplici tantum, intellige secundæ classis, et sine octava, quo nomine includuntur etiam moniales. Vide n. 419.

649. Quæsitum fuit, si uno die occurrant plures martyres, quorum Officium unum sit semiduplex, et aliud simplex; utrum in Vesperis pro commemoratione simplicis dicenda sit antiphona Gaudent in cœlis de secundis Vesperis, ut exemplum est 16 Sept., et utrum detur ibi regula, vel exceptio regulæ rubricæ de Commemoratione n. 8. Et responsum fuit, servandam esse rubricam ix, de Commemoratione, n. 8, nisi aliter assignetur in propriis locis, ut ibi docet eadem rubrica, S. R. C. 10 Jan. 1695, in una Galliarum. Servandam esse rubricam ix, quæ est: Commemorationes variantur, ita ut in Vesperis sumantur ex Laudibus, et in Laudibus ex primis Vesperis ejusdem communis, nisi aliter assignetur. Rub. Breviar. ix de Commemor. Vide num. 1008.

650. Utrum in Officio simplici martyris, qui sanguinem non fudit, semper pro secundo responsorio dicendum sit: Domine, prævenisti, quæcunque occurrit feria, vel tantum dum occurrit feria vi. Et responsum fuit, dicendum esse responsorium Domine, prævenisti in quocumque Officio martyrum, qui perierunt non effuso sanguine. S. R. C. 10 Jan. 1695, in una Galliarum.

651. Utrum Antiphona B. V. M. Ave, Regina, etc. semper dici debeat die 2 Februarii, etiamsi festum Purificationis transferatur, vel habeat octavam? et ad utrumque responsum fuit affirmative, juxta Decretum sacra Congregat. emanatum 11 Jan. 1681, S. R. C. 10 Jan. 1695, in una Galliarum. Vide num. 521.

652. Die octava sancti proprii cadente in festum Conceptionis B. M. V. et Dominica secunda Adventus die 7 Decemb., utrum in primis Vesperis B. M. primo loco fieri debeat commemoratio de Dominica Adventus, et postea de die octava sancti proprii; et responsum fuit: concurrente Dominica secunda Adventus die 7 Decemb. cum festo Conceptionis B. M. V. et die octava sancti proprii, commemorationem fieri, primum de hac, deinde de Dominica, juxta dispositionem tabellæ secundæ de concurrentia Dominicæ majoris, sive primæ vel secundæ classis cum die octava, ut ibi regula tertia, quemadmodum præcise docet rubrica Breviarii Romani de Commemoratione num. 11. S. R. C. Jan. 1695, in una Galliarum. Quemadmodum præcise docet Rubrica, etc. scilicet: De duplici fiat ante Dominicam, de Dominica ante festum semiduplex, etc. Rubr. Brev. cit.

653. Quando dies octava sancti proprii cadit in festum Præsentationis B. M. utrum transferendum sit Officium B. M. vel solum fieri debeat commemoratio diei octavæ sancti proprii, ut in simili casu refert Gavantus fieri Regii de sancto Prospero, cujus dies octava est festum Visitationis B. M. V.; et responsum fuit, transferendum esse festum Præsentationis juxta rubricam x, de Translatione festorum, n. 2. et in tabella de occurrentia, prout monet